VESMÍRNE DOBRODRUŽSTVÁ

SCI-FI príbehy žiakov

Základnej školy Pionierska 2 v Brezne

Školský rok: 2007/2008

Aj vy sa radi a s úžasom pozeráte na jasnú nočnú oblohu? Aj vás uchvacujú nekonečné priestory vesmíru? Aj vám už napadla myšlienka o mimozemskom živote?

Sci – fi príbehy detí Základnej školy s materskou školou Pionierska 2 v Brezne sú dôkazom toho, že „vesmírne nálady“ ovplyvňujú pozemšťanov všetkých vekových kategórií.

Vojdite spolu s nami do tajomnej krajiny Asland, prežite nebezpečné pokusy, vesmírny útok i pád ľudstva, zoznámte sa

s E. T., Wilsonom a Jonesom, zachráňte Zem pred asteroidmi či gigantickým meteoritom, pocestujte spolu s nami v čase.

Vstupenka do sveta detskej fantázie je zadarmo, no povinnou výbavou je odvaha snívať...

p. uč. Gondová

OBSAH

1. VESMÍRNY ÚTOK	*Saskia Bursová, 8.A*
2. PÁD ĽUDSTVA	*Sabína Leo, 9.A*
3. NÁVRAT DOMOV	*Veronika Švantnerová, 9.A*
4. E.T. A JA	*Ivona Jančová, 7.A*
5. ASTEROID	*Samuel Pavlík, 6.A*
6. DÁ SA VRÁTIŤ ČAS ?	*Kristína Kysucká,8.B*
7. ZÁCHRANA	*Natália Hevešiová, 5.C*
8. ASLAND	*Júlia Janošková, 5.C*
9. METEORIT	*Remiar Martin,5.A*
10.ZVLÁŠTNA	*NOC Miriam Králiková,6.A*
11.WILSON A JONES	*Nikola Cicuová, 8.B*

VESMÍRNY ÚTOK

Je pondelok ráno a mne zazvonil budík. Zobudila som sa do normálneho všedného dňa, no to som ešte nevedela, čo ma čaká.

Dnes je obzvlášť vlhko, veľa pršalo, no samozrejme, že nie v meste, pretože žijeme v „bublinovom meste“, dokonale izolovanom od atmosféry.

Rýchlo som sa umyla a obliekla. Nie je to bohviečo mať pondelok vo vesmírnom týždni. Cez videofón som zavolala mame, aby naštartovala elektromobil. Keď som sa viezla do školy, letmo som zakývala Milke, ktorú som zahliadla v jednokoľajovom vlaku. Tieto dopravné prostriedky viedli cez akési nerozbitné priesvitné potrubie von z mesta. Naša vesmírna škola sa nachádzala mimo mesta. Na školskom letisku už čakali takmer všetci spolužiaci. Nastúpili sme do skupinovej nízkoletiacej lode a o tridsať sekúnd sme boli v škole.

Po štvrtej hodine som sa rozhodla, že zavolám bratovi, ktorý študoval v susednej galaxii. No môj videofón nefungoval, podobne ako videofóny mojich spolužiakov. Niečo sa stalo. Našu školu odrazu zakryl tieň, nič sme nevideli. V škole prepukla panika, lebo hrubý hlas oznámil, že nás napadli Megatronyti z planéty K 11, nebezpeční votrelci, ktorí prepadávali menšie planéty. Vyzeralo to s nami veľmi zle. Všetci sa začali strkať, lebo votrelci na nás začali mieriť zbraňami a poslali nás do jedálne ako rukojemníkov. Ja som sa tak nešťastne potkla, že som narazila hlavou do zábradlia a upadla som do bezvedomia. Keď som sa prebrala, v hlave mi drnčalo a zvonilo, nie a nie prestať. Zistila som však, že to nezvoní v mojej hlave, ale na stolíku vedľa mňa.

Bolo ráno a ja som cez okno uvidela vrabce, ako sa hašteria na konári stromu. Bol to pocit na nezaplatenie. Bola som doma, v bezpečí nášho vidieckeho domu, kde na mňa nečíha žiadne vesmírne nebezpečenstvo.

Saskia Bursová, 8.A

Saskia Bursová, 8.A

PÁD ĽUDSTVA

Písal sa rok 4444. V 50. storočí boli myšlienky ľudí úplne iné ako v 20.storočí. Jediným zmyslom života pre ľudí bolo uľahčenie života. Všetko bolo mechanizované a na nejaký pohon.

Veľa ľudí trpelo obezitou, až pokým tento globálny problém nezačali riešiť. Trvalo to presne dva mesiace a dva dni, pokiaľ vynašli kyselinu chlorohydropesimuckú, ktorá bola schopná spáliť všetok prebytočný tuk v tele. Šírila sa rýchlosťou 300 000 cm/s, takže jej účinok bol okamžitý. Bezškodná kyselina sa po 24-hodinovom pôsobení v tele vylúčila. Problém obezity bol naveky vyriešený.

Potrebovali však vyriešiť ďalší globálny problém, a to nebezpečné znečisťovanie Zeme. Týmto problémom sa ľudstvo zaoberalo už niekoľko storočí, no riešenie sa stále nenašlo. Veľmi to trápilo jedného génia, pre ktorého bol veľkým vzorom Albert Einstein. Jeho heslo znelo: „Prvým znakom demencie je pocit geniality.“ Táto veta vyšla z úst Dartana va Vesejenyi, ktorý bol známy pod menom Malý Einstein. Jedine on sa začal seriózne zaujímať o znečisťovanie Zeme. Zistil, že ak sa urýchlene neprestanú používať stroje na pohon, začne sa z vesmíru šíriť na Zem vysoko jedovatý a smrteľný plyn O3P10HE5, ktorý vyvraždí celé ľudstvo. Vesejenyiho teórie však nikto nebral vážne. Až jedného dňa v Nemecku, v dedine Bohmfeld nečakane umreli všetci obyvatelia. Vesejenyi hneď poznal príčinu nešťastia. Bolo však už neskoro a plyn sa pomaly začal šíriť z miesta na miesto. Vesejenyi vedel, že je len otázkou času, kedy vyhynie celé ľudstvo. Spáchal samovraždu, pretože neuniesol pocit bezmocnosti.

Postupne sa krajiny premieňali na kopy ľudských kostí. Ľudstvo pykalo za svoju pohodlnosť.

Sabína Leo, 9.A

NÁVRAT DOMOV

Všade bolo ticho. Jediný zvuk, ktorý sa dal zachytiť ľudským uchom bol praskot suchých konárov pod váhou neznámeho muža, pomaly sa blížiaceho zdiaľky.

Nasledujúc lesný chodník vyšiel na okraj lesa, kde zastal a rozhliadol sa. Jeho pohľad bol upretý na druhú stranu doliny, kde zbadal vyznačenú cestu. Po dvoch neúspešných dňoch lovu zostal úplne bez zásob, a keďže bol veľmi unavený, pobral sa smerom k ceste. Keď bol asi sto metrov od cesty, zvláštny pocit ho prinútil obzrieť sa. Vzápätí ho oblial pot. Neďaleko neho zbadal besný vysávač, ktorý naňho začal nepriateľsky fučať so svojou obrovskou hadicou. Muž našťastie nestrácal duchaprítomnosť a rýchlo si zapol svoj laptop a začal sa nabúravať na lokálnu sieť vysávača. Po pár sekundách sa mu podarilo odstaviť jeho napájanie energie. Utišujúci zvuk fučiaceho stroja bol jasným znamením úspechu.

Po prekonaní tejto stresovej situácie si muž spokojne vydýchol. Následne vyšiel na cestu, napojil si laptop na informačný kilometrovník a zistil, že táto cesta smeruje do dediny. Pomaly sa pobral preč a zmiznúc za zákrutou nezanechal žiadnu stopu, okrem nehybne ležiacej kopy chladnúceho kovu, ktorá signalizovala pomalý koniec nadvlády človeka nad technikou. Písal sa rok 2030...

Veronika Švantnerová, 9.A

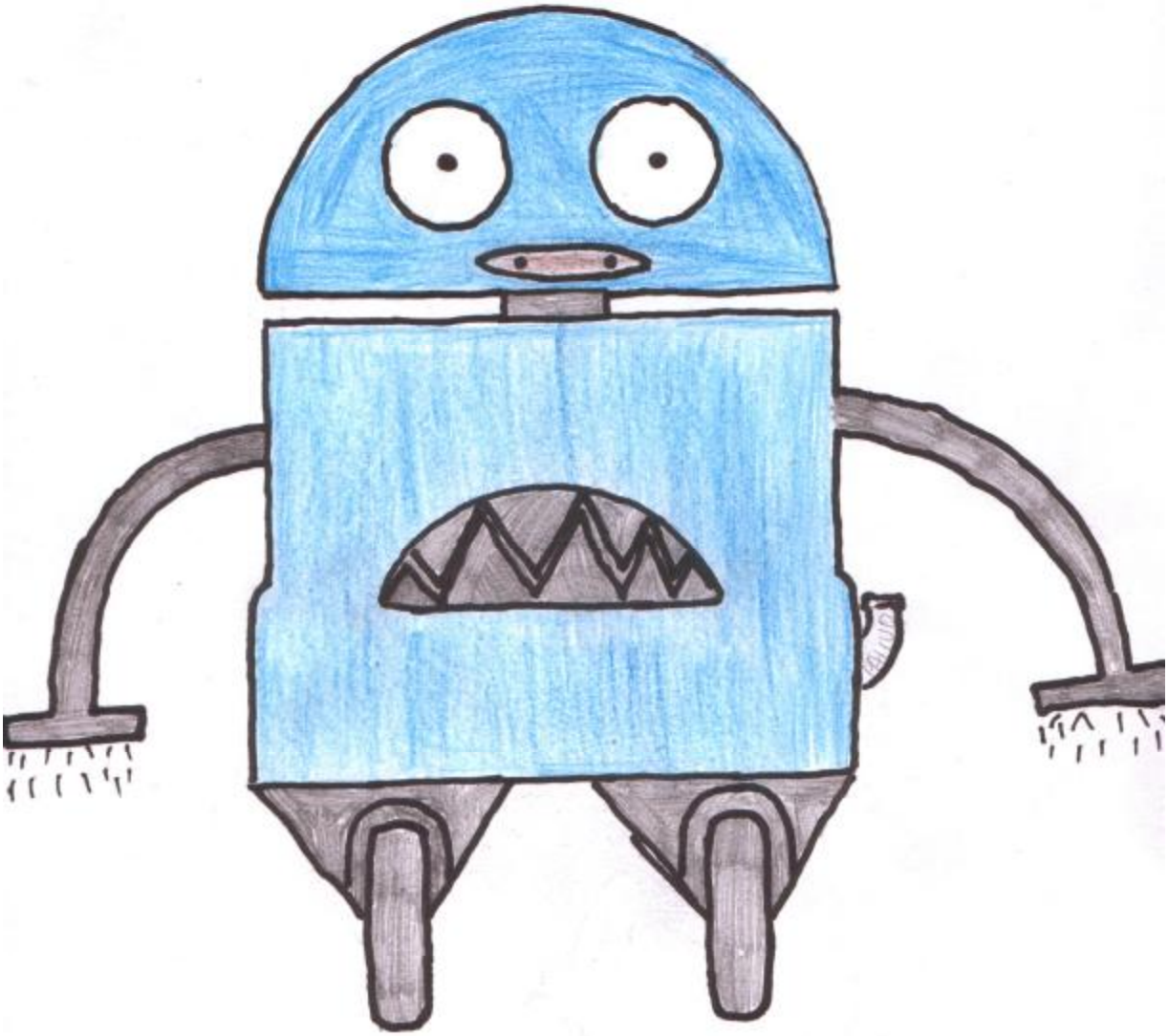

Matúš Ambróz, 7.D

E.T. A JA

Práve som prišla zo školy. Sadám si na pohovku a zapínam televízor. Doma som úplne sama. Unudene chrúmem slaninkové čipsy a sledujem nezaujímavý seriál. Vtom počujem čudné klop-ťuk-klop-ťuk. Tie čudné zvuky vychádzajú z mojej izby.

Premáham strach a potichu otváram dvere detskej izby .Celá skamenená stojím na prahu dverí a neveriacky hľadím na porozhadzovanú izbu. Veci zo skríň sa pokrčené povaľujú na koberci a všetky hračky sú vysypané po kútoch. Cítim, ako mi po chrbte stekajú pramienky potu. Otváram jednu skriňu za druhou, aby som zistila, čo to neustále vyťukáva. „ Áááá! Pomóóc!“ Vnútri šatníka sedí čosi, no nejaké čudo. Má to veľkú zelenožltú hlavu, na nej čierne očiská, nos žiaden a ústa v úsmeve od ucha k uchu. Telo krátke, nohy a ruky tiež, no prsty hádam aj na pol druha metra. Pomaly sa to pohlo proti mne. Vzápätí to koktavo hovorí: „Ja som E.T. a ty?“ Nasucho prelgam a vychádza zo mňa niečo ako moje meno. Onedlho však už veselo debatíme, ba dokonca sa smejeme, zabávame, tancujeme. Keď tu zrazu: „Tú-tú-tú!“ „Už musím ísť, volajú ma, “ hovorí smutne E.T. „Tak ahoj môj nový kamarát,“ pridávam aj ja smutným hlasom.

Odrazu niet v izbe nikoho. Sadám si na posteľ a premýšľam, či to bola pravda.

Počujem vrznúť vchodové dvere. Utekám k oknu s nádejou, že E.T. je späť. Vchádza však mama. Nechápavo krúti hlavou nad toľkým neporiadkom a ja cítim, že s pravdou u nej tentokrát nepochodím. Upratujem izbu a myslím na môjho mimozemského kamaráta.

Ivona Jančová, 7.A

Matej Gonda, 4.A

Ivona Jančová, 7.A

ASTEROID

Dňa 1.4.2006 spadol na Zem asteroid, ktorý nedokázali zachytiť ani najdokonalejšie satelity. Ja som mal ako vedec preskúmať celú záležitosť a zistiť, čo sa stalo.

Keď som skúmal obrovský asteroid, môj spoločník našiel dieru, ktorou sa dalo prepchať a vojsť do záhadného vesmírneho telesa. Bola tam neskutočná tma a všetko bolo také tajomné. Po chrbte mi behali zimomriavky. Zrazu na mňa skočila nejaká tmavá obluda. Od strachu som okamžite vybehol, no čierna príšera sa rútila za mnou. Už – už ma dobiehala, schmatla ma za plece, strhla si masku a zakričala: „1.apríl !“ Bol to Jožo Pročko.

SAMUEL PAVLÍK, 6.A

Matej Gonda, 4.A

DÁ SA VRÁTIŤ ČAS ?

Barbora išla zo školy rovno domov. Keď zavrela dvere detskej izby, opäť ju premohol veľký pocit bezmocnosti. Hodila sa na posteľ a rozplakala sa. Keby tak mohla vrátiť čas. Jej nešťastie začalo pred týždňom.

Vyčítala si, že sa vtedy veľmi pohádala s rodičmi. Vykrikovali jej, že sa neučí a všetok svoj voľný čas trávi s kamarátmi, ktorí nemajú najlepšiu povesť Barbora to síce pred rodičmi nepriznávala, ale vo vnútri cítila, že mali pravdu. V ich partii sa pilo a fajčilo. Lenže to vtedy netušila, že mamu a otca vidí naposledy. Cestou do Banskej Bystrice havarovali a umreli. Barbore sa zrútil celý svet. Nechcelo sa viacej žiť ani jej. Teraz býva pri starkej, ktorá ju síce ľúbi a vzorne sa o ňu stará, no jej to nestačí.

Zazvonil telefón. Zdvihla hlavu z postele, no nevládala sa od žiaľu ani postaviť. Nie, teraz nechce nikoho počuť! Začala rozmýšľať o tom, že sa otrávi, a tak sa stretne s milovanými rodičmi. Starká má predsa liekov od výmyslu sveta. Všetko dôkladne premyslela. Keď otvorila lekárničku, uvidela však blýskajúci sa prsteň. Presne taký, aký nosila princezná Arabela. Nastokla si ho na prst a zasnene otočila. Hneď zaspala. Zobudila sa na veľký rámus.

Myslela si, že sa zbláznila. Vo dverách stála mama, ktorá na ňu ostrým hlasom kričala, aby si už konečne upratala veci. Hodila sa jej okolo krku a radostne pišťala: „Mama, mamička, všetko budem robiť, len buď navždy, navždy so mnou!“

Kristína Kysucká,8.B

Kristína Kysucká, 8.B

ZÁCHRANA

Písal sa rok 3200 s na Zem prenikli zákerní mimozemšťania s ich krutým vládcom Alfom. Pristávali v obrovských lietajúcich tanieroch, ktorými chceli odvážať pozemšťanov na svoju planétu Melmak. Alf kričal : „Všetci pôjdete slúžiť na moju planétu, Melmak spojím so Zemou a budete mojimi otrokmi!“

Alf ovládol Zem, mal zázračné zbrane, ktorými všetkých zneškodnil tak, že ich premenil na mimozemšťanov.

V malom domčeku žila rodina, v ktorej sa narodil syn All, ktorý mal nevídanú silu. Keď All vyrástol, zistilo sa, že je jediným človekom na Zemi, ktorého nepremenili Alfove zbrane.Keď All vyrástol, zistilo sa, že je jediným človekom na Zemmelku, ktorého nepremenili Alfove zbrane. Založil veľkú armádu, ktorú tajme cvičil na boj. Keď Alf vydal zákon, že pracovať na neho budú aj deti, All sa na to už nemohol pozerať a začal sa boj. Bol to veľký boj o záchranu Zeme. Alf mal lepšie zbrane, no All sa nevzdával a používal hlavne svoj rozum. Podarilo sa mu prerezať drôty Alfových zbraní, spôsobil veľký výbuch, ktorý zničil Alfove zbrane. Všetci pozemšťania sa opäť premenili na obyčajných ľudí a All sa stal hrdinom Zeme.

Natália Hevešiová, 5.C

Natália Heviešiová, 5.C

ASLAND

Na severe Indie býval chlapec menom Peter,ktorý sníval o poznávaní nekonečného vesmíru. Keď sa večer pozeral na nočnú oblohu, rozmýšľal, či je tam hore život. Často sníval o rôznych neskutočnývh veciach.

Raz pri takomto premýšľaní zaspal, a keď sa prebudil, spozoroval vedľa seba neznámu bytosť, ktorá sa na neho milo usmievala. Peter sa dosť preľakol, pretože neznámy vyzeral ako bytosť z inej planéty. „Ahoj," oslovil ho zelený mužíček. „A-ahoj!" odpovedal Peter koktavo. „Som Melvins a ty si teraz so mnou na mojej planéte Asland. Poď, poukazujem ti to tu. Veď si to chcel vidieť, či nie?" Peter s údivom prikývol. „Kde sa chceš ísť pozrieť najprv?" „No najprv by som chcel vidieť vaše námestie a školu."

Keď prišli na námestie, chlapec zostal v nemom úžase. Bolo tam krásne. Všade naokolo boli stromy a kríky, na ktorých rástli sladkosti, autá mali tvar kvetov a z výfukov vypúšťali sladký dym, ktorý pripomínal vôňu rozkvitnutých kvetov. Prekrásne fontány striekali sladké limonády.

„Terez pôjdeme do školy," povedal Melvins. Aj v škole to vyzeralo úžasne. Tabuľa bola zavesená na veľkom strome, žiaci sedeli na mäkkučkej tráve a celú hodinu si len spievali. Petrovi sa tam veľmi páčilo a rozmýšľal, že by na Aslande aj ostal. V tej chvíli sa mu začali zatvárať oči a zdalo sa mu, že ho niekto hladká. Boli to mamine ruky, ktoré ho prebúdzali zo sna. V ruke držal maličkú svietiacu hviezdu. Odteraz na planétu Asland chodí stále, keď zatvorí oči.

Júlia Janošková, 5.C

Lucia Gondová, 2.B

METEORIT

Píše sa rok 2015. Vedci z NASA objavili na oblohe neznámy objekt. Postupne zistili, že je to obrovský meteorit, veľký ako Nemecko. Z výpočtov predpokladali, že dopadne na Zem, jeho veľkosť však už bude iná.

V roku 2016 padol na Zem. Padol presne na miesto, kde sa týčil Mont Everest. Jeho výška klesla na polovicu. V meteorite sa nachádzali tunely a jaskyne. Po čase začali z neho vyliezať čudné mimozemské živočíchy, ktoré mali podobu hmyzu, ale boli stokrát väčšie. Mimozemský hmyz začal napádať pozemské vtáky, lietadlá, začal sa usídľovať na vysokých stavbách, rúcať budovy a napádať ľudí. Začal sa boj. Ľudia proti votrelcom.

Prezident Číny vyslal na Mont Everest svoje vojská, ale mimozemský hmyz mal výhodu – 50-centimetrový pancier. Neprestrelil ho ani náboj z tanku. Pre hmyz to bolo ako trieska v nohe. No ľudstvo sa nevzdávalo. Vedci vymysleli náboj, ktorý mal na konci dlhú titánovú hlavicu, v ktorej bola kyselina sírová, ktorá prešla cez ihlu do tela votrelca. Postupne všetok mimozemský hmyz vyhubili. A tak čínsky prezident mohol už len pripiť na víťazstvo ľudstva.

Remiar Martin,5.A

POLNÁ
THOR
Martin Remiar, 5.A

ZVLÁŠTNA NOC

V jeden večer u nás nocovala kamarátka Zuzka. Výborne sme sa večer zabávali, študovali sme knihu kúziel, ktorú sme si zapožičali v knižnici.

Neskoro večer, keď sme sa pobrali spať, veľmi sme sa báli. Chytili sme sa za ruky a spoločne sme zhasli svetlo. Dlho sme nevedeli zaspať, no napokon sa nám to podarilo.

Krátko pred polnocou sa Zuzka prebudila. Na stene uvidela podivný tieň, ktorý sa zväčšoval a približoval k posteli. Vyplašene vykríkla: „Miriam, vstávaj, je tu nejaký duch!“ Ihneď som otvorila oči a uvidela som to aj ja. Bolo to veľké, čierne a malo nepríjemne červené oči. „Zuzka, rýchlo, potrebujeme knihu kúziel!“ Okamžite sme listovali ako o život. Tieň bol čoraz bližšie a bližšie. Keď už na nás duch dvíhal svoje veľké čierne ručiská, Zuzka konečne našla to správne zaklínadlo. „Rýchlo čaruj, lebo to nedopadne dobre!“ panikárila som. Zuzka vyslovila tajomné zaklínadlo, duch sa premenil na slzu a zmizol. Ešte šťastie, že kniha sa zjavila v pravý čas.

Do rána sme ešte na chvíľku zaspali a ráno sme uvideli na stene fľak, neklamný znak našej čudnej nočnej návštevy.

Miriam Králiková,6.A

Miriam Králiková, 6.A

WILSON A JONES

V ošarpanom dome na okraji mesta žil starší muž menom Wilson. Tvrdil, že pochádza z vesmíru, z planéty Jupiter.

Jedného slnečného rána ho navštívil Jones. Bol to najlepší detektív v meste. Kládol mu rôzne otázky a Wilson na ne trpezlivo odpovedal. Stále si stál za slovom a tvrdil, že nie je pozemšťan. Jones mu však neveril ani slovo. Aby vyčerpal všetky možnosti, ako verejnosti dokázať, že Wilson je blázon, odobral mu vzorku krvi. S hrôzou sa pozeral na jej krikľavo zelenú farbu. Wilsona sa rozhodol tajne sledovať. Dlho nič zaujímavé nezistil, iba to, že Wilson chodí každý deň ku kaderníkovi.

Jedného odpoludnia však zazrel pri Wilsonovom dome UFO. Z neho vyskakovali drobní mužíčkovia. Mali veľké čierne oči, zelenú kožu, na ktorej mali parádne saká s kravatami. Pristúpil k nim a vytiahol svoju služobnú zbraň. Mužíci so smiechom povyťahovali obrovské pištole a kričali na Jonesa: „Ovládneme vašu planétu!“ Jones sa pri týchto slovách veľmi nahneval a začal po nich strieľať. Ufóni odpovedali tiež paľbou, no náboje v podobe zeleného slizu Jonesovi neublížili. Premohol zákerných mimozemšťanov, za čo dostal celosvetové vyznamenanie a sošku v podobe zeleného mimozemšťana.

Wilsona dodnes skúmajú v laboratóriách.

Nikola Cicuová, 8.B

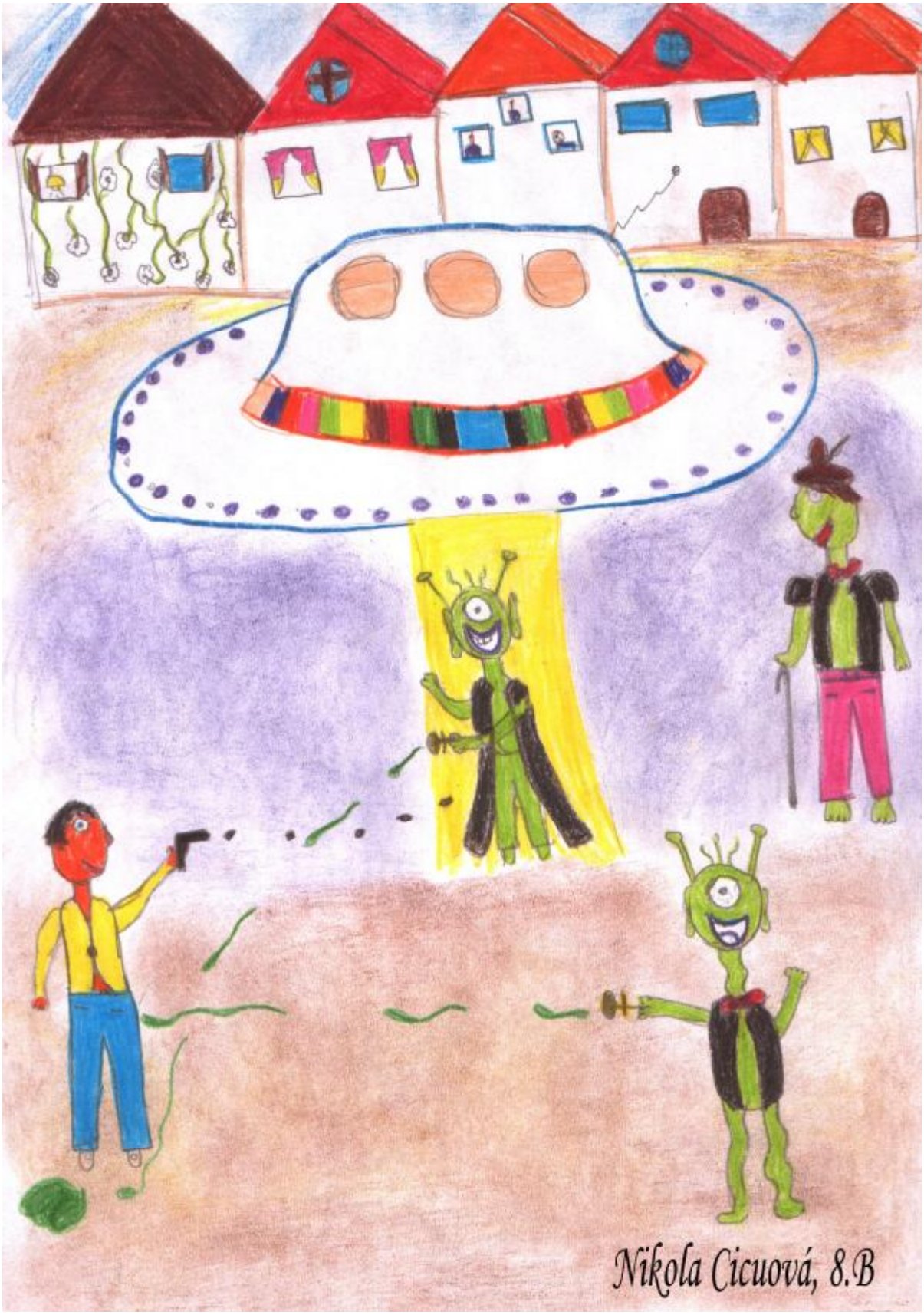
Nikola Cicuová, 8.B

NEBEZPEČNÉ POKUSY

John Gray, herpetológ, žijúci v Los Angeles, bol pozvaný do vedeckého laboratória, ktoré sa nachádzalo ďaleko v Tichom oceáne. Pozval ho tam istý Peter Smith, šéf spoločnosti Smith Industries.

Po niekoľkohodinovom lete pristáli na dráhe letiska veľkej lietadlovej lode. Smith zaviedol Graya do útrob, kde sa nachádzalo najmodernejšie laboratórium.

V jednej z miestností bolo obrovské akvárium a v ňom plávali podivné tvory. Smith vysvetlil, že sú to geneticky vytvorené krížence anakondy a štrkáča briliantového, ktorých jed má výnimočné liečivé účinky.

Vonku sa zatiaľ rozzúrila búrka, či skôr hurikán. Akvárium bolo chránené elektrickým poľom, aby Sa 17 metrové zvieratá odtiaľ nemohli dostať. Zrazu však nastal skrat. Blesk udrel do jedného z generátorov, ktorý bol na povrchu. Laboratórium ostalo bez prúdu. Kríženec sa dostal z akvária a zožral jedného z chlapov. Všetci sa rozbehli k výťahom, ktoré však boli zablokované. Nikto sa nezachránil, obrovský kríženec požral všetkých do jedného.

R.CHROMEK
R. KLINEC, 8.A

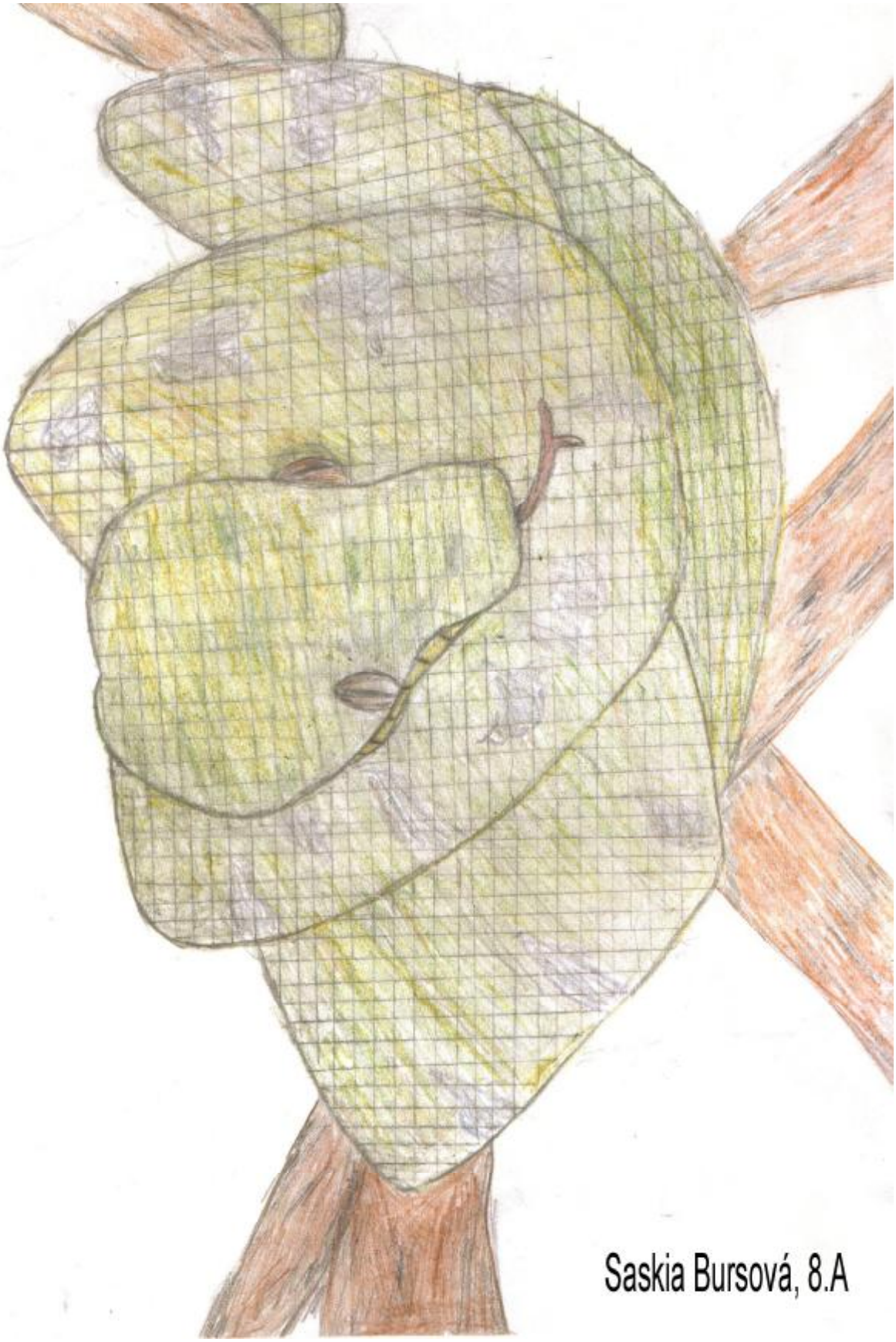

Saskia Bursová, 8.A